

Crkva
cjelovitog
evanđelja

Kneza Branimira 11
10 000 Zagreb, Hrvatska
cce@cce.hr

T 01 4920 726
F 01 4813 871
www.cce.hr

NAPOMINJI IH SVOJIM SINOVIMA

Mario Dučić,
studen 2010.

Propovijedi Crkve cjelovitog evanđelja su besplatna publikacija. Ako ih želite dobiti na svoju adresu, javite nam se.

„Čuj, Izraele! Jahve je Bog naš, Jahve je jedan! Zato ljubi Jahvu, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom! Riječi ove što ti ih danas naređujem, neka ti se urežu u srce. Napominji ih svojim sinovima. Govori im o njima kad sjediš u svojoj kući i kad ideš putem; kad liježeš i kad ustaješ.“

(PnZ 6,4-7)

Želim govoriti o jednoj zapostavljenoj, ali vrlo važnoj temi, a to je odgoj djece prema biblijskom obrascu.

Kao mladi vjernik bio sam pogođen rastavama svojih profesora i biblijskih

učitelja, a i danas mi teško pada kada čujem priče o rastavama brakova među vjernicima, a najviše kada vidim kako se kršćanske obitelji raspadaju, a njihova djeca odlaze dalje od Gospodina ili pak samo preuzimaju religioznu formu kojom skrivaju duboke povrede svojih roditelja i članova crkve. Zato nije čudno vidjeti izgublenu generaciju kršćanske djece, djecu pastora i duhovnih radnika koja ne žele ništa imati s Bogom ili pak s crkvom. Poneki ipak odlaze u crkvu nedjeljom, ali

✦ **Nije čudno vidjeti izgublenu generaciju kršćanske djece, djecu pastora i duhovnih radnika koja ne žele ništa imati s Bogom ili pak s crkvom.**

životni stil i hladnoća srca ukazuju na to da ne pripadaju Gospodinu.

Nedavno sam se tijekom razgovora s prijateljem prisjetio priče koja nas je sve studente tada šokirala na Biblijskom institutu u Dallasu; naime jedna je profesorica ostavila svoju djecu i muža radi „punovremenog poziva u službu“ jer navodno - obitelj joj je smetala! Kada su joj htjeli ukazati na kršenje biblijskih načela, ovo je bio njezin odgovor: „Želim doći na savjetovanje, ali da se niste usudili otvoriti mi Bibliju.“

Dakle, postoji očiti problem koji se želi ignorirati i sakriti, a to je da su kršćanski roditelji zanemarili određene upute i principe Božje riječi vezane uz odgoj svoje djece. Umjesto da ih odgajaju prema biblijskim obrascu i od njih stvore vjernu generaciju koja ljubi Gospodina Boga svim svojim srcem, često se nadaju da će dječja služba, omladinski kamp ili konferencija za mlade nadomjestiti godine pasivnosti i ignoriranja Božjih uputa i Njegove pisane riječi. Umjesto da se Crkva vrati biblijskom

✦ **Ljube li doista naša djeca Boga svim srcem ili se samo pretvaraju i brinu se o tome kako će se ponašati u crkvi ili društvu?**

obrascu odgajanja djece, ona svjesno ili nesvjesno ignorira određena načela te gubi sljedeći vjerni naraštaj, djeca postaju buntovna, odmetnu se od Gospodina ili postanu religiozna bez pravog Kristova života. Iako se o ovoj temi mogu napisati knjige, pokušat ću naglasiti osnovne biblijske istine vezane uz odgoj djece. Vjerujem da će nam one pomoći stvoriti vjernu, čvrstu i pobožnu generaciju koja će ljubiti Boga svim svojim srcem, dušom i umom!

1. AKO ŽELIMO IMATI VJERNU, ČVRSTU I POBOŽNU DJECU - PRIORITET JE NAUČITI DIJETE DA LJUBI BOGA SVIM SVOJIM SRCEM!

„Čuj, Izraele! Jahve je Bog naš, Jahve je jedan! Zato ljubi Jahvu, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom! Riječi ove što ti ih danas naređujem, neka ti se urežu u srce. Napominji ih svojim sinovima. Govori im o njima kad sjediš u svojoj kući i kad ideš putem; kad liježeš i kad ustaješ.“

(PnZ 6,4-7)

Ove riječi koje su upućene Izraelu vječne su za sve generacije, a ponovio ih je i Gospodin Isus Krist kada je odgovorio farizeju koji ga je kušao pitajući ga: „Koja je najveća zapovijed u Zakonu?“ Krist mu je odgovorio i potvrdio temelje istinske

vjere i zdrave obitelji kada je rekao: „Ljubi Gospodina Boga svoga svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom pameću svojom! To je najveća i prva zapovijed.“

(Mt 22,36-38)

Nema važnijeg uvjeta u kršćanskom životu doli ljubiti Gospodina svim svojim srcem, dušom i umom. Nažalost, svjedoci smo da svi vjernici ne ljube Gospodina svim svojim srcem iako odlaze nedjeljom u crkvu; a ni djeca njihova ne slijede Gospodina niti ga ljube svim svojim srcem.

Dijete ne mora imati savršeno ponašanje prema društvenim mjerilima jer u svijetu ima puno djece koja se znaju „lijepo ponašati“ te crkvene djece koja su naučila što reći i kako se ponašati u crkvi dok su im srca daleko od Gospodina.

Više je puta u Bibliji Bog govorio svom narodu kako su mu djela naizgled dobra, ali iznutra pokvarena jer ga nisu ljubili svim svojim srcem. I djeca i odrasli mogu biti kao narod u Izajji koji je štovao Boga ustima, ali srce mu je bilo daleko: „Jahve reče: ‘Jer mi narod ovaj samo ustima pristupa i samo me usnama časti, a srce mu je daleko od mene, i njegovo je štovanje naučena uredba ljudska...’“ (Iz 29,13)

Dakle ne treba djecu samo odgojiti i naučiti kako se ponašati u crkvi već kako voljeti Boga cijelim svojim bićem. Nažalost, danas je mnogim roditeljima

važnije što drugi kažu o njihovoj djeci, a ne kako Bog vidi djecu zato više stavljaju naglasak na izvanjsko nego na ono što „pred Bogom vrijedi“.

Ljube li doista naša djeca Boga svim srcem ili se samo pretvaraju i brinu se o tome kako će se ponašati u crkvi ili društvu? Izljevamo li mi svoja srca Gospodinu ili samo dolazimo u Božji dom kako bismo izvršili formalnost, a zatim ostatak tjedna živjeli za sebe?

Ako mi ne ljubimo Boga svim svojim srcem, dušom i umom te svim što posjedujemo, ni naša ga djeca neće ljubiti svim srcem. Jer Biblija je puna primjera i žalosnih završetaka. Zato prioritet mora biti naučiti djecu da ljube Boga svim svojim srcem, dušom i umom.

2. KAKO NAUČITI DJECU DA LJUBE BOGA SVIM SVOJIM SRCEM, DUŠOM I UMOM?

„Riječi ove što ti ih danas naređujem neka ti se urežu u srce. Napominji ih svojim sinovima. Govori im o njima kad sjediš u svojoj kući i kad ideš putem; kad liježeš i

★ **Problem s današnjim kršćanstvom je što vjernici uživaju u informacijama ali ne vole transformacije.**

kad ustaješ.“ (PnZ 6,4-7)

Problem s današnjim kršćanstvom je što vjernici uživaju u informacijama ali ne vole transformacije; uživaju u raznim otkrivenjima i spoznajama, ali kršćanstvo nije dijeljenje povijesne informacije, već dijeljenje života koji imamo s Isusom. Ako želimo da nam djeca ljube Boga, prvo ga mi moramo iskusiti i ljubiti, zar ne? Ako Evanđelje svedemo samo na dobru ideju, dobro društvo, hobi sa strane, a ne na zajedništvo s Isusom, imat ćemo u svojem domu katastrofu. To upravo čini religija; ona veže uz određena vjerovanja, određena ponašanja i blagdane, određene ljude ali ne uz Isusa i njegov pravi život. Psalmist Asaf jasno kaže kako učiti svoju djecu: „Ono što čusmo i saznasmo, što nam kazivahu očevi, nećemo kriti djeci njihovoj, predavat ćemo budućem koljenu: slavu Jahvinu i silu njegovu, i djela čudesna što ih učini.“ (Ps 78,3-4) Dakle, nije riječ o zanimljivoj ideologiji, već o predaji iskustva: „ono što smo čuli i vidjeli, ono što su nam očevi govorili“,

✦ **Ako mi ne čitamo Bibliju i ne molimo, ne odlazimo u crkvu, ne sudjelujemo u evangelizacijskim aktivnostima, neće to činiti ni naša djeca.**

to je ono što predajemo svojoj djeci. Slavu Božju i silu, svjedočanstva, a ne novac, zgrade i knjige. Iako je naša briga da providimo i materijalna dobra, prvenstveno što naša djeca trebaju vjera je u Boga. Jer, ako im ne usadimo vjeru u Boga, a providimo sve ostalo, to će im biti kao omča oko vrata koja ih može voditi u pakao umjesto u nebo.

Zato djeci trebamo usaditi svoje iskustvo s Bogom, i to svakodnevno, jer je odnos s Bogom svakodnevica, a ne pitanje raznih manifestacija, posebnih programa ili pak nedjeljnih bogoslužja. Mnogi promašuju bit vjere jer Krist nije sastavni dio njihova života, on nije u svakom području njihova života.

Pogledajmo što Bog želi da činimo. Kada govori da ih „napominjemo svojim sinovima“ u PnZ 6,7a; u izvorniku prevodimo s „podučavati marljivo“ (heb. shanan – ukazati, izoštriti, prisiliti, marljivo podučiti, biti ranjen). Dakle, naša svakodnevna poduka kao prvo nije samo informacijska već iskustvena, ne temelji se na dva puta tjedno, već na marljivom učenju, odnosno životnom stilu. Kako znamo da je ono životni stil? Zato što im Bog nije rekao da to rade samo na dječjoj službi, omladinskoj grupi ili jedanput godišnje na konferenciji za mlade, već svaki dan: „Govori im o njima kad sjediš u svojoj kući i kad ideš putem; kad liježeš i

kad ustaješ.“ (PnZ 6,7b)

„U svojoj kući“ (heb. bayith: kuća, dom) nam daje uputu da sve počinje od kuće, a ne crkve. Socijalna struktura u Starom zavjetu bila je patrijarhalno društvo. Riječ „patrijarhalno“ znači „vladavina oca“. U ono je vrijeme otac imao visoku poziciju u kući i njegova je riječ bila zakon (danas je majka, nažalost, zakon jer su muškarci pasivni). Jedna od hebrejskih riječi od koje dobivamo riječ „muž“ znači „gospodar“ i „vlasnik“. Sjetimo se kako je Sara svojeg muža zvala „gospodarom“ (Post 18,12). U ono vrijeme upravo zbog te pozicije, koju je i djelomično dijelio sa ženom, prema muškarcu su se odnosili s poštovanjem. Ustvari peta zapovijed: „Poštuj oca svoga i majku svoju“ nosi u sebi ideju važnosti roditelja. Riječ „poštuj“ često se koristi u ljudskom odnosu prema Bogu. Drugim riječima, Pismo nam kaže da roditelji trebaju primati slično poštovanje koje dajemo Bogu, ali osim časti i pozicije kao glave obitelji, otac je imao određene odgovornosti koje u Pismu dijelimo u tri kategorije, a to je duhovna, socijalna i ekonomska. Prije svega, očeva je odgovornost bila brinuti se za duhovno stanje svojih ukućana. Danas se otac brine samo za ekonomsko, a duhovno i socijalno ostavlja majci ili crkvi i zato imamo osakaćenu djecu.

Ako otac nije duhovno zapaljen, ako on ne

ljubi Gospodina svim svojim srcem, ako ne pokazuje primjerom kako revnovati za Božji dom i kraljevstvo, zašto mislimo da će djeca biti bolja od roditelja. Dakle, kao prvo, sve kreće od doma, od oca. Otac ne treba samo podučavati, on to treba živjeti 24 sata. Jer, kao što sam rekao, poduka nije samo dijeljenje određenih priča te kršćanskih informacija: „kada liježemo i kada ustajemo“, nadalje kaže Pismo – non-stop! Dakle, djecu treba naučiti kako živjeti s Kristom od jutra do mraka i podučavati ih svojim riječima i djelima. Ako mi ne čitamo Bibliju i ne molimo, ne odlazimo u crkvu, ne sudjelujemo u evangelizacijskim aktivnostima, neće to činiti ni naša djeca.

Učenje primjerom najbolja je škola, sve ostalo pada u vodu. Ako to ne budemo činili, izgubit ćemo čitavu generaciju te stvoriti naraštaj koji će biti buntovan, prkosan, nestalan i duhom Bogu nevjeran, baš kao što je Asaf rekao u svom 78. psalmu: „Ono što čusmo i saznasmo, što nam kazivahu očevi, nećemo kriti djeci njihovoj, predat ćemo budućem koljenu:

★ **Muškarci, vrijeme je da preuzmete duhovno kormilo svoje obitelji. Pasivnost i lijenost nije dopuštena u Božjem kraljevstvu.**

slavu Jahvinu i silu njegovu, i djela čudesna što ih učini... da ono što naredi očevima našim oni djeci svojoj objave, da sazna budući naraštaj, i sinovi koji će se roditi da djeci svojoj kazuju da je u Boga ufanje i da ne zaborave djela Božjih, već da vrše zapovijedi njegove, kako ne bi bili, kao očevi njihovi, naraštaj buntovan (heb. sarar: moralno odmicanje, pobuna: odakle danas toliko rastava, nemoralnosti i bunta kod kršćanske djece? Jer su roditelji promašili biblijski obrazac odgoja.), prkosan (– naraštaj srcem nestalan) i duhom Bogu nevjeran (heb. aman: biti čvrst; njihov duh nije bio vjeran, postojan).“ (Ps 78,3-8)

3. REZULTATI NE DOLAZE PREKO NOĆI. BUDIMO STRPLJIVI I VJERNI.

Sjećam se dok sam bio u jednoj crkvi u Floridi, prije nego što sam počeo propovijedati, neke su majke izišle naprijed u maskirnim vojničkim uniformama s

✦ **Majke, vrijeme je da zauzmete svoje pobožno mjesto i pustite „kontrolu“ svojim muževima. Djeca, vrijeme je da naučite poslušnost i poštovanje ako želite odrasti kao djeca koja ljube Gospodina svim svojim srcem.**

namazanim licima kako bi pred cijelom crkvom svjedočile da su bile na seminaru duhovnog ratovanja za svoju djecu, i tada su pred cijelom crkvom dozvale svoju djecu te su ih zastupale minutu u tuđim jezicima. Naravno, nakon toga svi su slavili Boga jer ih je on zaštitio u toj molitvi.

Iako duhovno ratovanje ima svoju ulogu u crkvi, ono ne može zamijeniti našu odgovornost i disciplinu. Rezultati odgoja prema biblijskom obrascu ne dolaze preko noći, niti možemo odmah izmoliti za svoje dijete, ili tjedan-dva ga odgajati i onda očekivati rezultate. Ne budite obeshrabreni ako odmah ne vidite očekivane rezultate, ponekad su oni vidljivi nakon nekoliko godina. Na nama je da budemo vjerni, a ostalo je na Gospodinu.

Sjetimo se kada je Bog odgajao svoj narod u pustinji, bilo mu je potrebno 40 godina kako bi promijenio njihov karakter. Ako pogledamo i svoj kršćanski život, sa sigurnošću možemo reći da je potrebno vrijeme da Gospodin s nama nešto učini: zato nemojmo uspoređivati svoju djecu s drugom djecom, već vjerno i marljivo godinama živimo s Isusom i svaki dan podučavajmo svoju djecu o Gospodinu riječima i primjerom. Vjernost će uvijek donijeti rezultate. Ipak, svako je dijete posebno. Prepoznamo darove i način rasta svoje djece te poziv koji Bog ima za njih. Najgore je kopirati i željeti da naša djeca

Podizanje obitelji sa
VIZIJOM i svrhom
dr. Dean i Wanda Hackett

ccehr

SEMINAR Prostori Crkve cjelovitog evanđelja
02. & 03. 12. u 19 h _ 04. & 05. 12. 2010. u 18 h
K. Branimira 11, Zagreb T 01 4920726 www.cce.hr
Ulaz je slobodan _ osigurane su dječje igraonice

budu kao ostala u crkvi.
Muškarci, vrijeme je da preuzmete duhovno kormilo svoje obitelji. Pasivnost i lijenost nije dopuštena u Božjem kraljevstvu. Majke, vrijeme je da zauzmete svoje pobožno mjesto i pustite „kontrolu“ svojim muževima. Djeco, vrijeme je da naučite poslušnost i poštovanje ako želite odrasti kao djeca koja ljube Gospodina svim svojim srcem: „Djeco, pokoravajte se svojim roditeljima u Gospodinu jer je to pravedno. Poštuj svog oca i majku svoju – to je prva zapovijed popraćena obećanjem: ‘da ti dobro bude i da dugo živiš na zemlji!’ A vi, očevi, ne ogorčujte djece svoje, već ih odgajajte stegom i opomenom Gospodnjom!“ (Ef 6,1-4)
Pismo nam daje obećanje da ako vjerno trenirate svoju djecu, ona se neće

odmaknuti od pravednih putova. Ne smijemo to gubiti iz vida, već preuzeti odgovornost i učiti djecu primjerom i riječima kako ljubiti Boga svoga svim srcem. Tako nikada neće od njega odstupiti: „Upućuj dijete prema njegovu putu, pa kad i ostari, neće odstupiti od njega.“ (Iz 22,6)

★ **Pismo nam daje obećanje da ako vjerno trenirate svoju djecu, ona se neće odmaknuti od pravednih putova. Ne smijemo to gubiti iz vida, već preuzeti odgovornost i učiti djecu primjerom i riječima kako ljubiti Boga svoga svim srcem.**

Copyright©2010. Crkva cjelovitog evanđelja.

Sva prava pridržana. Nijedan dio ove publikacije ne smije se umnožavati, fotokopirati niti na bilo koji način reproducirati bez pismenog dopuštenja. Ispis ili prosljeđivanje putem elektroničke pošte za osobnu upotrebu ili prijatelje je dopušten.

Ako želite financijski podržati izdavanje ovih propovijedi, svoj prilog možete uplatiti na broj žiro računa 2484008-1102460506 pri RBA

ili poštanskom uplatnicom na adresu Crkva cjelovitog evanđelja, Kneza Branimira 11, 10000 Zagreb s naznakom “za propovijedi”.